Implementacja solwera frontalnego zrównoleglonego w wielowęzłowym heterogenicznym środowisku sprzętowym

Paweł J. Wal Opiekun pracy: dr inż. Łukasz Rauch

Wydział Inżynierii Metali i Informatyki Przemysłowej Akademia Górniczo-Hutnicza im. Stanisława Staszica w Krakowie

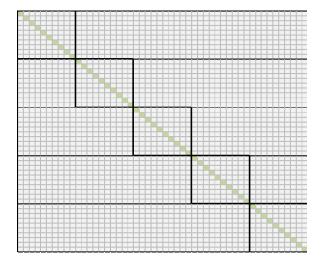
7 maja 2015

Oryginalny pomysł - solwer multifrontalny na GPU

- Wykorzystany OpenCL
- Masowo równoległe przetwarzanie na GPU
- Wydzielenie frontów rozwiązania
 - Podział macierzy na części (dekompozycja)
 - Wydzielenie z macierzy rzadkiej gęstych fragmentów
- Przetworzenie frontów rozwiązania
 - Przetwarzanie części niezależnie od siebie
 - Rozwiązanie zależności na koniec

Oryginalny pomysł - dekompozycja

Wady oryginalnego podejścia

- Użycie tylko jednego z dostępnych urządzeń
- Uwarunkowania pamięciowe
 - Ładowanie stosunkowo dużych fragmentów macierzy do pamięci
 - Dodatkowa pamięć potrzebna na specyficzne struktury danych używane przez solwer (mapowanie wierszy)
- Niewielka odporność na zdarzenia katastrofalne (np. awarię zasilania)

Nowy kierunek

- Użycie wszystkich dostępnych urządzeń
- Wykorzystanie możliwości maszyn z wieloma GPU?
 - Wiele GPU = specjalne płyty główne i obudowy = koszt
 - Wiele GPU = specjalne systemy operacyjne i konfiguracje = maszyna o wąskim zastosowaniu
 - Potęga GPU = moc urządzeń klasy konsumenckiej
- Myśl przewodnia: realne zastosowanie w przemyśle i nauce

Założenia projektu

- Możliwość wykorzystania dziesiątek, setek, ... urządzeń dowolnej klasy - przez OpenCL
- Dowolna lokalizacja urządzeń
- Dowolne dopuszczalne obciążenie urządzeń
- Brak nierealistycznych lub wygórowanych założeń (najlepiej: brak założeń w ogóle):
 - Ilość urządzeń w maszynie
 - Moc obliczeniowa urządzeń
 - Rodzaj i jakość połączenia (filtrowane, komórkowe)
 - Czas i wydajność pracy
- Wiele problemów na raz, niezależnie od wielkości
- Odporność na błędy

Inspiracja

distributed computing

Schemat rozwiązania

Przewaga rozwiązania

- Wykorzystanie ukrytego (marnowanego) potencjału urządzeń
- Niewielkie wymagania własne
 - Pracuje z dostępnymi technologiami i popularnymi urządzeniami
 - Nie wymaga inwestycji
 - Nie wymaga specjalistycznej wiedzy by być skutecznie użytkowanym
- Pozwala na rozwiązywanie problemów niepraktycznych lub niemożliwych do rozwiązania

Architektura

- Klient-serwer
- Dlaczego nie MPI?
 - Rozłączne LANy
 - Pojedyncze maszyny w różnych lokalizacjach
 - Gorsze połączenia
- Ostateczna decyzja? Protokół HTTP!
 - Popularność
 - Typowość raczej nie jest blokowany

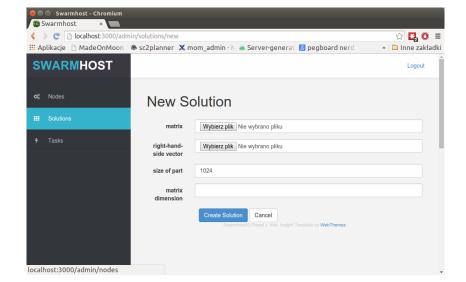
Oprogramowanie

- Serwer: Ruby on Rails
 - Jednolite, standardowe API (REST)
 - Bezstanowość
 - Ta sama usługa dostarcza punkt wejścia dla klientów i dla użytkowników (interfejs graficzny)
- Klient: Ruby
 - Dynamiczny rozwój oprogramowania
- Elementy obliczeniowe: C/C++

Przede wszystkim łatwość

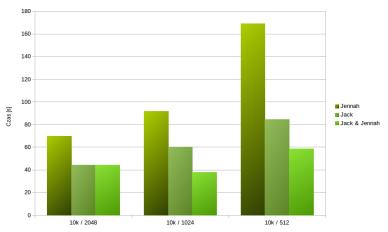
- Łatwość rozszerzania serwera prosty język, jasna struktura danych
- Łatwość modyfikacji klienta
- Łatwość stworzenia zupełnie nowego klienta
- Łatwość dostosowania do aktualnie postawionego celu przez specjalistę
- Łatwość użycia jako gotowego rozwiązania przez specjalistę w innej dziedzinie

Serwer - interfejs użytkownika

Wyniki dotychczasowych badań

Czas rozwiązania wybranych problemów proponowanym solwerem

Rozwiązywany problem (rozmiar macierzy / rozmiar części)

Jack: 4x nVidia Tesla M2090, 1x Intel Xeon X5650. Jennah: 1x nVidia GeForce GT630.

Serwer: 1x Intel Core i7-4710HO, 16 GB RAM.

Dalszy rozwój

- Rozwiązanie jest nadal w rozwoju
- Aktualnie badane obszary:
 - Usprawnienie komunikacji po HTTP
 - Obniżenie obciążenia serwera
 - Zwiększenie asynchroniczności kluczowych elementów
 - Badanie wpływu parametrów podziału macierzy na prędkość uzyskiwania wyników
 - Badanie wpływu parametrów uruchomieniowych OpenCL na szybkość uzyskiwania rozwiązań na kliencie
 - I inne.